

תת"ע (באר שבע) 9316-10-24 - מדינת ישראל נ' עטאלה אבו סויס

תת"ע (באר-שבע) 9316-10-24 - מדינת ישראל נ' עטאלה אבו סויסשלום באר-שבע

תת"ע (באר-שבע) 9316-10-24

מדינת ישראל

נגד

עטאלה אבו סויס

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע

[16.11.2025]

כבוד השופט רועי בראון

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין

הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

1. על פי האמור בכתב האישום, הנאשם נהג כשתוקף רישיונו פקע זה למעלה משנתיים, בניגוד לסעיף 10(א)

לפקודת התעבורה.

2. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום - 05.11.24

3. לטענת ב"כ המבקש, מרשו מתנצל על אי ההתייצבות ואין לראות בכך זלזול בבית המשפט. כמו כן לדבריו המבקש

הופתע לגלות את דבר פסק הדין דרך משרד הרישוי ופנה אל מרשו לטפל בעניינו. עוד נטען כי המבקש כופר בביצועה

של העבירה וכי נעשה לו עיוות דין בכך שנשפט בהעדר ולא ניתנה לו ההזדמנות להוכיח את חפותו. ב"כ המבקש

הוסיף כי פגיעה ברישיונו של המבקש, משמעה פגיעה בפרנסתו וכי האחרון אינו קורא היטב עברית, כלשונו, וכל כן לא

ידע על אודות הדיון.

4. המאשימה התנגדה לבקשה. לדבריה מדובר במפגש אזרח שוטר והמבקש קיבל את הדוח לידיו. עוד נטען כי

מדובר בשיהוי ניכר של לפני כשנה, וכי בהזמנה לדיון נזכר מועד הדיון.

דיון

בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו....
אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן - רע"פ סאלם):

אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה ובהמשך:

כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו.

בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).

בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי מקום לקבלן.

אם אמנם אינו בקיא המבקש בסודותיה של העברית, הרי שהיה עליו לטפל בעניינו לאלתר, עוד ביום קבלת הדוח ובסמוך לכך, וכן להיעזר בסובבים אותו, כמו גם ברשויות המוסמכות, ולא להמתין פרק זמן כה רב. כפי שידע המבקש לפנות לאחר זמן ניכר אל בא כוחו, יכול היה לעשות כן בעת קבלת הדוח לידי.

זאת ועוד. גם טענתו כי עשויה להיות פגיעה בפרנסתו ומשפחתו, אין בה כדי לקבל הבקשה. באחריותו של כל אזרח לוודא את חובותיו ואת המצופה ממנו על פי חוק, ושעה שקיבל המבקש את הדוח לידי היה עליו לטפל בעניין, להתחקות אחר התאריך שנקבע עבורו ולהתייצב לדיון.

באשר לטענה כי העונש שנגזר על המבקש הינו גבוה, הרי שאין בית המשפט סובר כן, ונראה כי העונש שנגזר על הנאשם מצוי במתחם ההולם והינו ראוי.

בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, הרי שכפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל: על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

גם טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

לא ניתן כל הסבר מניח את הדעת לשיהוי בהגשת הבקשה לביטול פסק הדין. גזר הדין ניתן לפני למעלה משנה מיום כתיבת שורות אלו. המדובר בחלוף זמן ניכר, ואין בידי בית המשפט לקבל הבקשה.

ראה, עפ"ת (מחוזי ב"ש) 11976-02-21, קוקואשווילי נגד משטרת ישראל פניות ואח' (03.03.21), וכן עפ"ת (מחוזי ב"ש) 982-9-21, אלעטאונה נגד משטרת ישראל פניות ואח' (5.10.21).

בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה ולהניע לשווא מחדש את גלגליה של המערכת.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט (3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט.

לאור האמור, משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

נכח גזר הדין, באם המבקש לא פעל להפקדה מידית של הרישיון, נדרש הוא להפקיד לאלתר את רישיונו במזכירות בית המשפט לתעבורה בבאר שבע.

הבקשה נדחת.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"ו, 16 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.